

Jeg tror, der er noget uheldigt i, at Banker og Sparekasser ikke ere ganske ens stillede. Vore Sparekasser have jo Stempelfrihed og Tilsyn fra Statens Side, men hvorvidt de Afdelinger ved Bankerne, som kalde sig Sparekasseafdelinger, ere underkastede de samme Vilkaar, anser jeg for tvivlsomt, og under Konkurrencen skulde man gerne stille Forholdet ligeligt. Hvis ikke denne Bestemmelse kommer, antager jeg, man maa træffe andre Bestemmelser, som sigte til at dele Vejr og Vind lige mellem disse to forskellige Institutioner.

Jeg vil tillade mig at anbefale dette Forslag, og jeg ønsker, at der maa komme noget ud af det, og at det maatte komme helst i denne Session, fordi hele dette Forhold netop er prekært for Øjeblikket.

Steffensen: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) syntes i det foreliggende Forslag at se et Skridt hen i Retning af den Tilstand, vi havde paa Christian V.s Lovs Tid, hvor det var foreskrevet, at i Købstæderne skulde et Par Mænd ansættes til et Par Gange om Aaret at sætte Takst paa fersk Oksekød, saltet og tør Fisk, dansk Øl og Brød, item paa Vin, Salt og andet intet unkladend. Der er uden Tvivl et meget stort Skridt fra dette Lovforslag, inden vi komme tilbage til den idylliske Tilstand. Men noget rigtigt er der i Tanken alligevel, thi det kan jo ikke nægtes, at dette Lovforslag gaar i Retning af at sætte en bunden Rentefod. De to sidste ærede Talere vægrede sig mod den Tanke. Men det er ikke rigtigt, hvad de sagde. Om Rentefoden sættes bunden en Gang for alle eller en Gang om Aaret eller to Gange om Aaret, har ikke saa meget at sige. Naar Rentefoden fastsættes ved offentlig Foranstaltning, saa er den bunden, og man vil sikkert ogsaa føle, at hvis man indførte, at der skulde sættes Takst for Landbrugets Produkter, og hvad der ellers sælges, saa havde man faaet et ganske alvorligt Baand paa sig. Mig forekommer det nu, at ved et Skridt i den Retning, som dette Lovforslag gør, kan der muligvis være Omstændigheder, som gøre det forsvarligt. Men det maa da ogsaa fordres, at det dokumenteres og godtgøres fuldt ud, at der er tvingende Nødvendighed for at gøre et saadant Skridt, inden man indlader sig paa det.

Det undrer mig, at man nede i det andet Ting har kunnet lade dette Lovforslag passere igennem uden en Gang at nedsætte Udvalg. Et Skridt i den Retning, som dette Lovforslag gør, er absolut

et Tilbageskridt fra tidligere, og jeg ser ingen Grund til at gøre det, hvis man ikke er tvungen til det af de faktiske Forhold. Jeg forudsætter derfor, at man i dette Ting vil nedsætte et Udvalg til at undersøge Sagen. Jeg har i ethvert Tilfælde af de hidtil til Fordel for Lovforslaget fremførte Bemærkninger ikke kunnet kapere, at der var noget af den Beskaffenhed, som egentlig nødvendiggjorde det. Og som det blev oplyst af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) i Gaar, er Forholdet jo faktisk, synes det, ogsaa det, at der i Virkeligheden ikke har vist sig nogen Trang til det. Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder eller paa de Betragtninger, der ere gjorte gældende, og som der nok kunde være et og andet at sige til, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg og der blive gjort til Genstand for en grundig Behandling, inden vi gaa til det Skridt, som dette Lovforslag raader til.

Gustav Hansen: Jeg har udbedt mig Ordet for i Korthed at anbefale dette Forslag, og desuden er jeg nu bleven kaldt frem af visse Bemærkninger og Ræsonnementer, som fremkom fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen). Det forekommer mig, at Lovforslaget er af stor Vigtighed, og det er endvidere af Betydning, at det kommer saa hurtigt frem som muligt. Det kan vistnok ikke gaa an paa Sparekasseomraadet at lade de almindelige Ræsonnementer om den fri Konkurrence og den abstrakte Frihed brede sig alt for meget. At Maksimeringstanken ikke stemmer ganske overens med abstrakte Frihedsideer, bør ikke imponere den, der forstaa, at her drejer det sig om et ganske praktisk Formaal, om det at sikre Landet mod store Kalamiteter. Det kan ikke nægtes, at Sparekasseinstitutionen i den senere Tid er begyndt at arbejde meget anstrengt, og er der nogen Institution, der skulde have Lov til at arbejde med den største, den absolutteste Ro, er det Sparekasserne. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds gjorde gældende, at dette gøres jo slet ikke for Sparernes Skyld, det gøres for Laantagernes Skyld; at man skal have en lav Rate af Sparekasserne, det skader Sparerne ubetinget, og det gavner de Folk, der ønske Laan. Men jeg tror, han ser ganske forkert paa Tingene. Det er netop Sparerne, i hvis Interesse dette Lovforslag er kommet frem. Da man har set, at det saa smaat begynder at gaa forkert, at der meget let kunde hænde store Ulykker for